

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกการใช้คำนาม (Noun) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้มีวิธิตำเนินการ ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยที่ยังไม่เข้าขั้นการทดลอง (Pre-experimental design) เป็นรูปแบบกลุ่มที่มีการทดสอบก่อนทดลอง และทดสอบหลังการทดลอง (One group pretest – Posttest design) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้ (นิโลบล นิมกังรัตน์ , 2543 : 192-193)

เมื่อ	T ₁	เป็นการสอบวัดก่อน
	T ₂	เป็นการสอบวัดหลัง
	X	เป็นตัวแปรอิสระทดลอง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2552

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง คำนาม (Noun) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

ก่อนที่ผู้ศึกษาสร้างหรือใช้เครื่องมือ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้น ดังนี้

1. สังเกตและดูแลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง คำนาม (Noun)

2. ศึกษาและค้นคว้าเทคนิคและวิธีการสอนที่จะพัฒนาทักษะการเรียนรู้เรื่องคำนาม (Noun)

3. ศึกษาและค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพร้อมเสนอโครงร่างงานวิจัย เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

3.1 แบบฝึกการใช้คำนาม(Noun) ซึ่งสอดคล้องเนื้อหาและผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีทั้ง 8 ชุด

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการใช้คำนาม(Noun)ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนโดยอาศัยข้อมูล ดังนี้

♣ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

♣ คำอธิบายรายวิชา ในเนื้อหาในกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

♣ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการใช้คำนาม (Noun) ให้หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

♣ นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการใช้คำนาม(Noun) ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการใช้คำนาม(Noun)

♣ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการใช้คำนาม(Noun) เป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ มี 4 ตัวเลือก

3.4.แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกการใช้คำนาม(Noun)

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

- 1.ทดสอบก่อนเรียนเรื่องการใช้คำนาม(Noun) แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- 2.จัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการใช้คำนาม(Noun)พร้อมทำแบบฝึกการใช้คำนาม(Noun)ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นควบคู่ไปด้วย
- 3.ทดสอบหลังเรียนเรื่องการใช้คำนาม(Noun) เป็นฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาครั้งนี้ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1.ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ภาพถ่ายนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในการทำกิจกรรม และแบบประเมินความพึงพอใจหลังใช้แบบฝึกการใช้คำนาม(Noun) ข้อเสนอแนะและอื่น ๆ ทำการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ คะแนนจากการทำแบบทดสอบ คะแนนความพึงพอใจ นำเอาคะแนนที่ได้มาใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบสมมติฐาน (t-test) ดังนี้

2.1 วิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังใช้แบบฝึกการใช้คำนาม(Noun) โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนและทดสอบสมมติฐานโดยค่าสถิติทดสอบ(t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.3 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการใช้คำนาม(Noun)

2.4 วิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกการใช้คำนาม(Noun) โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t – test) แบบ Paired-test เนื่องจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มมีความสัมพันธ์กัน (ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เอกสารประกอบการสอนวิจัยการศึกษา ,2539:176-181) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อกำหนดให้

D คือ ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
N คือ จำนวนคู่

2.การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (กนกทิพย์ พัฒนาพัฑฒ์,2543 : 17) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

โดยที่

$\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ คือ ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3 .สูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (กนกทิพย์ พัฒนาพัฑฒ์,2543 : 17) โดยใช้สูตร

$$s = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S	คือ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	คือ	ข้อมูลแต่ละจำนวน
	$\bar{X}$	คือ	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลแต่ละจำนวน
	n	คือ	จำนวนข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4.การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20
(ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 179 – 180)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ เท่ากับ จำนวนคนที่ตอบถูก / จำนวนคนทั้งหมด
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ (1 – p)
	$\sum pq$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างสัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกและผิดในแต่ละข้อ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

ค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบ มีสูตรดังนี้

$$S_t^2 = \frac{N \sum X^2 - \left(\sum X \right)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
	X	แทน	คะแนนทดสอบ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

5. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2525:419-496)

มีสูตรดังนี้

$$E_1 / E_2 = 80 / 80$$

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแบบฝึกหัดในเอกสารฝึกหัดที่ผู้เรียนได้รับ
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์
	A	แทน	คะแนนเต็มของเอกสารฝึกหัด
	B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

6. หาค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบ กับจุดประสงค์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 117) โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{n}$$

เมื่อ

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

ΣR แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

+1 = แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

-1 = แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

โดยการแปลความ คือ

ถ้า $IOC \geq 0.5$ แสดงว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้นจริง

ถ้า $IOC < 0.5$ แสดงว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

7.การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามช่วงของ
ตัวกลางเลขคณิต (ประกอบ กรรณสูตร, 2525 : 70) จัดช่วง 5 ระดับ ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	น้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด